

Reportáž z tohoto vystoupení jsem dopsal asi tři hodiny před jeho začátkem. Protože však průběh celého koncertu ještě stonásobně předčil mé nejčernější představy, celý tento kulturní výbuch vám předkládám v aktualizované verzi. Už název koncertu či koncertního uskupení **Pr opletení**

nás měl varovat. Bohužel, nevaroval ani řadu v hledišti sedících muzikantů z jiných kapel, ředitelů rádií, akademiků a dalších slušných a spořádaných občanů, kteří si za své těžce vydělané koruny chtěli užít večer slušné a vkusné zábavy.

Nominovaný Anděl Žamboch Jan své nejisté pohyby po kytarových pražcích snažil se vylepšit všemožnými krabičkami, udělátky a lúpry podivnými. Výsledkem se stala změť zvuků jen občasné přehlušovaná výkřiky Svóbodáááá, jež by zvedly ze sedadel snad jen fanoušky nějakého sportovního klání nebo účastníky rozvodového řízení.

Pánové Vlasák a Přeslička, snad znaveni vypitými nápoji, snad v poslední zoufalé křeči, marně se klátili při zemi při svých kytarových exhibicích, na kvalitě to přidat rozhodně nemohlo.

Zklamání přinesly i ženy. Tak například ani od paní Dřívécíchovévlasákové, ani od paní Dřívěbrahovéžambochové během celého večera nezazněl ani jeden zajímavý kuchařský recept. Zůstali-li bychom u televizní obrazovky, rozhodně bychom takto nebyli ochuzeni. A slečna Tereza Šantréová to svým mládím nevytrhne. Alespoň ale ze sebe netrhala silonky jako jiná z těchto zpěvaček, snad inspirovaná názvem divadla.

Úplným extrémem se stal pak dětinský vjezd basáka Hlouška na pódium bez nástroje na koni, naštěstí jen dřevěném.

Taktéž minimálně uskupení Šantré mělo jedinečnou možnost využít v sále přítomný pěvecký potenciál svých bývalých zpěvaček. Nevyužilo.

Mýlil se pan Nedavaška, snažil-li se ve své promluvě uhodnout, na koho ze jmenovaných diváci přišli. Diváci přišli na kvalitní hudební produkci. A co musel vyprodaný sál poslouchat, nemluvě o tom co sledovat...hanba psát.

Také paličkou tlouci do kontrabasů či hrát na kytaru, jež v ruce svírá někdo úplně jiný, patří spíš do cirkusové arény než do koncertního sálu.

Divák se rozhodně nenudil. To lze brát jako snad jediné pozitivum. Divák totiž zíral a nevěřil svým očím a mnohdy i uším. Nakonec, jak správně nadhodil svou připomínku do na místě podepisované petice neznámý autor: „*Len ta trúba jim chýba.*“ Tak zdrcující večer to byl.

A tak nejpřísnější kritéria snesl jen závěrečný přídavek zpívaný bez nástrojů na forbíně, byť dodnes nám zůstalo utajeno, který že z Honzů vlastně byl těch Stánků autorem.

Fotografie raději ani nepřinášíme, jen by zkreslovaly celkový dojem.

Zdá se vám, že jste se příliš nedozvěděli? Ti, co byli účastní, vědí, a vy ostatní zkuste někdy přijít... Propletení – **Šantré, Epy de Mye, Žamboši**

Divadlo Na Prádle Praha, 27. 2. 2015